

Nr 506

Av herr **Hansson** i Önnarp, om vissa övergångsbestämmelser till 1958 års arvsskattereform.

Lagen om kvarlåtenskapsskatt upphävdes fr. o. m. utgången av år 1958. I samband därmed skärptes arvsskatten. Frånvaron av speciella övergångsbestämmelser kan i vissa fall leda till en beskattning, som ter sig obillig. Så kan bli förhållandet om en efter 1958 avliden person i sin tur helt eller delvis ärvt den egendom som han lämnar efter sig, nämligen för det fall att han ärvt egendom under gamla lagens giltighetstid — alltså före 1959 — och detta inträffat inom fem år från det senare dödsfallet.

Kvarlåtenskapsskattereglerna var så utformade att om i ett dödsbo ingick egendom, som ärvts inom fem år, så skulle kvarlåtenskapsskatt ej utgå för denna egendom. Tanken var uppenbarligen att dubbel kvarlåtenskapsskatt ej skulle kunna tas ut på egendom, som genom dödsfall överfördes till andra personer inom en femårsperiod. Endast det första arvsfallet skulle beskattas.

På grund av frånvaron av övergångsbestämmelser, som tar sikte på sådana fall då kvarlåtenskapsskatt redan erlagts för egendom, som på grund av nytt dödsfall inom femårsperioden ånyo blir föremål för beskattning i samband med arv, inträffar här en extra skärpning av beskattningen som icke torde ha varit avsedd.

Det synes angeläget att dylika icke avsedda obilliga »övergångskonsekvenser» undanröjes.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt framläggande av förslag till lagbestämmelser som förhindrar att 1959 års ändring av beskattning av arv på sätt i denna motion anges leder till konsekvenser vid övergång från tidigare lagstiftning som icke synes ha varit avsedda.

Stockholm den 27 januari 1960

Stig F. Hansson

i Önnarp